

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי יששכר (טכאור) חבר ז"ל

בן ייטכן ואלכסנדר

נולד בגרמניה

ביום י' בתמוז תרפ"ה 2.7.1925

התגורר בירושלים

שרת בחיל רגלים

נפל בעת שירותו

ביום ד' באייר תש"ח 13.05.1948

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 18 שורה: 9 קבר: 9

הותיר אחריו הורים

בן 23½ בנופלו

קורות חיים

בן ייטכן ואלכסנדר, נולד ביום י' בתמוז תרפ"ה (2.7.1925) בעיר נירנברג, גרמניה, ובחודש ספטמבר 1933 עלה עם הוריו לירושלים. סיים את בית-הספר העממי-הדתי "חורב" ואת בית-המדרש למורים "מזרחי". הוא המשיך במסורת בית אביו והיה שומר תורה ומצווה מנעוריו, משכים ומעריב לבית-הכנסת וקובע עתים לתורה. היה עלם רציני, מתרחק מתעלולי שובבות, סגור בתוך עצמו ומקיים בנאמנות כל חובה לאומית. את העיסוק בתורה ובמדעי היהדות ראה כצורך יום-יומי, שממילא יעסוק בו כל ימיו, אף בלי הכשרה אוניברסיטאית, ושאיפתו היתה להשתלם בחקלאות בדרגה גבוהה, כדי שיוכל להיות לתועלת להתיישבות. על-מנת לחסוך כספים להוצאות לימודיו עבד שנתיים כמורה ביסוד המעלה ושנה במשרה חלקית במושב "הפועל המזרחי" שדה יעקב שבעמק יזרעאל, וזאת כשנת עבודה והכנה לקראת לימודיו בפקולטה לחקלאות באוניברסיטה. בניסיונו בהוראה היה עוזר ומדריך למורים חדשים שעבדו אתו, אך נמנע מהתערב בענייני בית-הספר. בו-בזמן עבד אצל איכר והיה פעיל בשיעורי תורה בציבור. בסתיו 1947 התחיל ללמוד חקלאות באוניברסיטה העברית. ל"הגנה" הצטרף עוד בלומדו בבית-המדרש למורים וסיים קורס רגמים. הוא השתתף

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

באימונים במקומות עבודתו בהוראה והוסיף להתאמן בשובו ללמוד בירושלים.

כשפרצה המלחמה אחרי החלטת החלוקה של עצרת האו"ם ויתר על ההקלות בשירות פעיל הניתנות לסטודנטים והצטרף לחי"ש. את אמו החרדה לגורלו הרגיע באומרו: "כל דור נתנסה בכגון אלה, עתה הגיע תורנו", והבטיח לה שלא יתנדב לשום מבצע מסוכן, אך יילך לכל אשר ישלחוהו בלי רתיעה וה' הטוב בעיניו יעשה. בפעולות בירושלים ובסביבתה היה שותף נאמן לחברים הבלתי-דתיים שביחידתו, אך בשעות-הפנאי התבודד וחי על-פי דרכו המיוחדת. לתמהונם עשה כל עבודה הכרחית אף בשבת והסביר להם שזוהי מצווה מן התורה, אך כשנשלח עם יחידתו להרטוב ובליל שבת נתאפשר להם לחזור לירושלים, נשאר שם שבוע נוסף, שכן הנסיעה חזרה אינה צורך הגנתי חיוני. יששכר שירת זמן-מה באפסנאות בירושלים ויצא בתפקיד מיוחד עם פלוגת פלמ"ח שנשלחה כתגבורת לגוש עציון. הוא ניסה לחזור לירושלים בשיירה ונשאר במשואות יצחק. להרגעת הוריו כתב להם, שהוא עסוק שם בעבודת-האדמה (למעשה - בעבודות ביצורים) ושמצבו טוב מכל הבחינות, חוץ מכמה מחסורים פעוטים בהלבשה וכדומה. ב"מצב טוב" זה המשיך בעבודה ובלחימה עד שנפל בנפול כפר עציון ביום ד' באייר תש"ח (13.5.1948).

ביום כ"ה בחשוון תש"י (17.11.1949) הובא עם חבריו שנפלו עימו בהגנת הגוש למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.